5-MAVZU: O'SIMLIKLAR FIZOLOGIYASI.TIRIKLIK BELGILARI.

Reja:

- 1. Botanika fani tabiiy fan sifatida va undagi asosiy tushunchalar.
 - 2. Oʻsimliklarning turlari va funksiyalari.
 - 3. O'zbekistonda o'simlik olami.

1. Botanika fani tabiiy fan sifatida va undagi asosiy tushunchalar.

Botanika oʻsimliklar haqida ilmiy ma'lumotlarni oʻrganadigan tabiiy fan boʻlib, ularning tuzilishi, rivojlanishi, tarqalishi, ekologiyasi, evolyutsiyasi va iqtisodiy ahamiyatini tadqiq qiladi. Botanika biologiyaning asosiy sohalaridan biri boʻlib, u qishloq xoʻjaligi, farmakologiya, ekologiya va boshqa koʻplab sohalarda muhim ahamiyatga ega. Ushbu mavzuda botanika fani va uning asosiy tushunchalari haqida batafsil ma'lumot beriladi.

Yoʻnalish	Tavsif
Morfologiya	Oʻsimliklarning tashqi va ichki tuzilishini oʻrganadi.
	Bu yoʻnalish oʻsimliklarning oʻrganlari (ildiz, poya, barg,
	gul, meva urug') va ularning funksiyalarni tadbiq qiladi.
Anatomiya	Oʻsimliklarning hujayra va toʻqima tuzilishini
	oʻrganadi. Anotomik tadqiqotlar mikroskopik darajada olib
	boriladi va oʻsimlik hujayralarining, tuzilishi va turi
	funksiyalarini oʻzichiga oladi.
Fizologiya	Oʻsimliklarning hayotiy jarayonlarini, jumladan
	fotosintez, nafas olish, ozuqa moddalarni qabul qilish, va
	oʻsish jarayonlarini oʻrganadi.
Genetika	Oʻsimliklarning irsiyat va oʻzgaruvchanligini
	oʻrganadi. Bu yoʻnalish oʻsimliklarning genetik tuzilishi,
	irsiy kasalliklar va seleksiya jarayonlarini taqbid qiladi.

Yoʻnalish	Tavsif
Ekologiya	Oʻsimliklarning atrof-muhit bilan oʻzaro aloqalarni
	oʻrganadi. Bu yoʻnalish oʻsimliklarning yashash sharoiti,
	ekologik muvozanat va o 'simlilarni jamoalarini tadqiq
	qiladi.
Sistematik va	O'simliklarni tasniflash, ularning evolyutsion tarixini
Evolyutsion	oʻrganish va oʻzaro qarindoshlik darajasini aniqlash bilan
Botanika	shugʻillanadi.

Botanika fani yo'nalishlari va ularning asosiy tushunchalari.

Botanikaning Asosiy Tushunchalari

Hujayra – oʻsimliklarning eng kichik struktura va funksional birligi. Oʻsimlik hujayralari hujayra devori, sitoplazma, yadroni oʻz ichiga oladi va fotosintez uchun zarur boʻlgan xloroplastlarga ega.

Toʻqima — bir xil funksiyani bajaruvchi hujayralar toʻplami. Oʻsimliklarda asosiy toʻqimalar — asosiy, oʻsimlik va oʻtkazuvchi toʻqimalar mavjud.

Organ – maxsus funksiyani bajaruvchi oʻsimlik qismlari. Asosiy organlar – ildiz, poya, barg, gul, meva va urugʻ hisoblanadi.

Fotosintez — oʻsimliklarning quyosh nuri yordamida karbonat angidrid va suvdan organik moddalar sintez qilish jarayoni. Bu jarayon natijasida kislorod hosil boʻladi.

Hujayraning oziqlanishi uning hayotiy faoliyati uchun zarur boʻlgan moddalarni qabul qilish va energiya ishlab chiqarish jarayonini oʻz ichiga oladi. Oziqlanish jarayoni turli organizmlarda har xil boʻlishi mumkin, lekin asosan ikki asosiy turga boʻlinadi: autotrof va geterotrof oziqlanish.

Autotrof oziqlanish

Autotrof organizmlar (oʻsimliklar, ba'zi bakteriyalar va arxeylar) oʻz oziq moddasini oʻzlari sintezlaydi. Bunga quyidagilar kiradi:

1. Fotosintez:

Oʻsimliklar va ba'zi bakteriyalar fotosintez jarayonida quyosh nuri yordamida karbonat angidrid (CO₂) va suvdan (H₂O) organik moddalar (masalan, glyukoza) sintez qiladi. Fotosintez jarayoni xloroplastlarda amalga oshiriladi va quyidagi reaksiya orqali ifodalanadi:

 $6CO_2+6H_2O+yorug'lik \rightarrow C_6H_{12}O_6+6O_{26} CO_2+6 H_2O+yorug'lik \rightarrow C_6H_{12}O_6+6 O_26CO_2+6H_2O+yorug'lik \rightarrow C_6H_{12}O_6+6O_2$

2. Xemosintez:

Ba'zi bakteriyalar (masalan, nitrobakteriyalar) kimyoviy moddalarni oksidlab, energiya ishlab chiqaradi va bu energiya yordamida organik moddalar sintez qiladi. Xemosintez jarayoni quyosh nuriga muhtoj emas va asosan yer osti va dengiz tubida yashovchi mikroorganizmlar tomonidan amalga oshiriladi.

Geterotrof Oziqlanish

Geterotrof organizmlar (hayvonlar, zamburugʻlar, koʻp bakteriyalar) tayyor organik moddalarni iste'mol qilish orqali oziqlanadi. Geterotrof oziqlanish quyidagilarga boʻlinadi:

1. Fagotrof Oziqlanish:

Yirik organizmlar (masalan, hayvonlar) tayyor oziq moddasini yutadi va uni ichki hazm qilish organlarida parchalab, zarur moddalarni qabul qiladi.

2. Osmotrof Oziqlanish:

Ba'zi mikroorganizmlar va zamburug'lar oziq moddasini hujayra devorlari orqali so'rib oladi. Bu jarayon asosan eritmalar yoki organik moddalarning parchalanishi natijasida hosil bo'lgan mahsulotlarni qabul qilish orqali amalga oshiriladi.

Hujayraning koʻpayishi yangi hujayralarning hosil boʻlish jarayoni boʻlib, u organizmlarning oʻsishi va rivojlanishi uchun zarurdir. Hujayraning koʻpayishi asosan ikki asosiy turga boʻlinadi: mitoz va meyoz.

Mitoz jarayoni bir hujayraning ikkita genetik jihatdan identik qiz hujayralarga boʻlinishi jarayonidir. Bu jarayon asosan somatik (tana) hujayralarda amalga oshiriladi va quyidagi bosqichlardan iborat:

1. Profaza:

Yadro membranasi parchalanadi, xromatin iplarining xromosomalarga aylanishi boshlanadi va mitotik miltillashish shakllanadi.

2. Metafaza:

Xromosomalar hujayraning ekvatorial tekisligiga joylashadi va ularning sentromeralari miltillashish tolalariga ulanadi.

3. Anafaza:

Sentromeralar ajralib, xromatidlar qarama-qarshi qutblarga tortiladi, natijada ikkita identik qiz xromosomalar hosil boʻladi.

4. Telofaza:

Yadro membranasi qayta shakllanadi, xromosomalar yana xromatin iplariga aylanadi va sitokinez jarayoni boshlanadi.

5. Sitokinez:

Hujayra sitoplazmasi boʻlinib, ikkita yangi hujayra hosil boʻladi.

Meyoz jarayoni jinsiy koʻpayishda ishtirok etuvchi hujayralarning (gametalar) hosil boʻlishi uchun zarurdir. Meyoz natijasida toʻrtta genetik jihatdan turlicha hujayra hosil boʻladi. Meyoz ikki asosiy boʻlinish jarayonidan iborat:

1. Meyoz I:

Homolog xromosomalar juftlashib, rekombinatsiya va krossover jarayonlari amalga oshiriladi. Natijada ikkita hujayra hosil boʻladi, har biri haploid (n) xromosoma toʻplamiga ega.

2. Meyoz II:

Har ikkala haploid hujayra yana boʻlinib, natijada toʻrtta genetik jihatdan turlicha haploid hujayra hosil boʻladi.

Hujayraning oziqlanishi va koʻpayishi tirik organizmlarning hayotiy jarayonlarida muhim ahamiyatga ega. Oziqlanish hujayraning energiya va zarur moddalar bilan ta'minlanishini, koʻpayish esa organizmlarning oʻsishi, rivojlanishi va avlodlarini davom ettirishini ta'minlaydi. Bu jarayonlarni oʻrganish biologiyaning asosiy maqsadlaridan biridir.

2. Oʻsimliklarning turlari va funksiyalari.

Oʻsimliklarning organlari ularga turli vazifalarni bajarishda yordam beradi. Oʻsimliklar organlari asosan ikki guruhga boʻlinadi: vegetativ organlar va generativ organlar.

Vegetativ organlar oʻsimliklarning oʻsishi, rivojlanishi va oziqlanishi uchun xizmat qiladi. Ular quyidagilarni oʻz ichiga oladi:

Ildiz (Radix):

Funktsiyasi: Ildiz oʻsimliklarni tuproqqa mustahkamlash, suv va oziqa moddalarini tuproqdan soʻrib olish, va ba'zi oʻsimliklarda oziqa moddalarini zaxiralash vazifasini bajaradi.

Tuzilishi: Ildizning uch qismidan iborat: ildiz uchidagi mintaqa (ildiz toji), oʻsish zonasi va ildiz soʻrish mintaqasi (ildiz tuklari).

Poya (Caulis):

Funktsiyasi: Poya oʻsimlikni tik tutib turadi, barglarni, gullarni va mevalarni tashiydi, hamda suv va oziqa moddalarini ildizdan barglarga va aksincha oʻtkazadi.

Tuzilishi: Poyaning ichki tuzilishi asosan uch qismdan iborat: poʻst, oʻrta qism va markaziy qism (xol)dan iborat.

Barg (Folium):

Funktsiyasi: Barg fotosintez, transpiratsiya va gaz almashinuvi jarayonlarini amalga oshiradi. U oʻsimlikka quyosh nuri yordamida oziqa moddalarini sintez qilishda yordam beradi.

Tuzilishi: Bargning asosiy qismi lamina (barg plastinkasi) va petiole (barg bandi)dan iborat.

Generativ Organlar

Generativ organlar oʻsimliklarning koʻpayishi va yangi avlodlarni hosil qilish uchun xizmat qiladi. Ular quyidagilarni oʻz ichiga oladi:

Gul (Flos):

Funktsiyasi: Gul oʻsimliklarning jinsiy koʻpayishi uchun moʻljallangan. U erkak va urgʻochi jinsiy organlarini oʻz ichiga oladi va changlanish jarayonini amalga oshiradi.

Tuzilishi: Gulning asosiy qismlari gulboʻron (sepals), gulbarglar (petals), changchi (stamen) va urugʻchilik (pistil)dir. Changchi erkak jinsiy organ boʻlib, changdon (anther) va changchalardan (filament) iborat. Urugʻchilik urgʻochi jinsiy organ boʻlib, urugʻdon (ovary), urugʻyoʻli (style) va urugʻpoya (stigma)dan iborat.

Meva (Fructus):

Funktsiyasi: Meva urugʻlarni himoya qiladi va ularni tarqatishga yordam beradi. U urugʻdonning rivojlanishi natijasida hosil boʻladi.

Tuzilishi: Meva perikarp (meva devori) va urugʻdan iborat. Mevalar quruq va shirin turlarga boʻlinadi.

Urug' (Semen):

Funktsiyasi: Urugʻ yangi oʻsimlik hosil qilish uchun zarur boʻlgan genetik material va oziqa moddalarni saqlaydi.

Tuzilishi: Urugʻ asosan uch qismdan iborat: urugʻ qobigʻi (testa), embrion va endosperm (oziqa zaxirasi).

Oʻsimliklarning organlari ularning hayotiy faoliyatini ta'minlashda muhim rol oʻynaydi. Vegetativ organlar (ildiz, poya, barg) oʻsimlikning oʻsishi va rivojlanishini ta'minlasa, generativ organlar (gul, meva, urugʻ) koʻpayish va yangi avlodlarni hosil qilish uchun xizmat qiladi. Ushbu organlarning tuzilishi va funksiyalarini oʻrganish botanika fanining asosiy maqsadlaridan biridir.

Gulli O'simliklarning Ko'payishi

Gulli oʻsimliklarning koʻpayishi asosan jinsiy yoʻl bilan amalga oshiriladi. Bu jarayon bir necha bosqichlardan iborat: changlanish, urugʻlanish, urugʻlarning rivojlanishi va mevaning hosil boʻlishi. Quyida bu bosqichlar batafsil tushuntiriladi.

1. Changlanish (Pollinatsiya)

Changlanish jarayoni gulning erkak jinsiy hujayralari (changdon) urgʻochi jinsiy hujayralar (urugʻpoya)ga yetib borishidan iborat. Changlanish ikki xil boʻlishi mumkin:

• O'z-o'zidan changlanish: Changchi changdonlari bir gulning urg'ochi organlariga tushadi.

• Kross changlanish: Bir gul changchilari boshqa gulning urgʻochi organlariga tushadi. Bu jarayon shamol, suv yoki hayvonlar (ari, kapalak) yordamida amalga oshiriladi.

2. Urugʻlanish (Fertilizatsiya)

Urugʻlanish jarayoni changdonlarning urugʻpoyaga tushishi va urugʻchilikka kirib, urugʻdon (ovary) ichida tuxum hujayrasi bilan qoʻshilishi natijasida amalga oshiriladi. Urugʻlanish jarayoni quyidagi bosqichlardan iborat:

- Chang donasining urugʻpoyaga tushishi: Chang donasi urugʻpoyaga tushadi va unda qisman oʻsishni boshlaydi.
- Chang naychasining o'sishi: Chang donasidan chang naychasi o'sib, urug'yo'li orqali urug'donga kiradi.
- **Ikkilamchi urugʻlanish**: Chang naychasi orqali ikki sperma hujayrasi urugʻdonga kiradi. Ulardan biri tuxum hujayrasi bilan qoʻshilib, zigotani (kelajakdagi embrion) hosil qiladi, ikkinchisi esa markaziy hujayra bilan qoʻshilib, endosperm (oziqa zaxirasi) hosil qiladi.

3. Urugʻlarning rivojlanishi va mevaning hosil boʻlishi

Urugʻlanishdan soʻng urugʻdon ichidagi zigota boʻlinib, embrion hosil qiladi. Embrion rivojlanishi jarayonida quyidagi bosqichlar yuz beradi:

- Embrionning rivojlanishi: Zigota bir necha marta boʻlinib, embrionni hosil qiladi. Embrionda dastlabki barglar (kotiledonlar), dastlabki ildiz (radikula) va dastlabki poya (hipokotil) hosil boʻladi.
- Endospermning rivojlanishi: Endosperm oziqa moddalari bilan toʻlib, kelajakdagi oʻsimlik rivojlanishi uchun zarur boʻlgan oziqa zaxirasini ta'minlaydi.
- Urugʻ qobigʻining hosil boʻlishi: Urugʻni himoya qiluvchi qalin qobiq hosil boʻladi.

Urugʻdon meva devoriga (perikarp) aylanadi va urugʻlarni himoya qiladi. Meva rivojlanishi davomida urugʻlar toʻliq shakllanadi va yetiladi.

4. Urugʻlarning tarqalishi va oʻsimlikning rivojlanishi

Meva yetilgandan soʻng, urugʻlar turli yoʻllar bilan tarqaladi:

- **Shamol yordamida**: Yengil va parvoz qiluvchi urugʻlar shamol yordamida tarqaladi (masalan, momaqaymoq urugʻlari).
- **Hayvonlar yordamida**: Hayvonlar mevalarni yeb, urugʻlarni boshqa joylarga olib boradi yoki tikanli mevalar hayvonlarning terisiga yopishib tarqaladi.
- **Suv yordamida**: Suv oʻsimliklarning urugʻlarini oqizib, boshqa joylarga olib boradi (masalan, kokos yongʻogʻi).

Urugʻlar yangi joylarda mos sharoitga tushgandan soʻng, unib chiqadi va yangi oʻsimlik hosil qiladi. Urugʻning unib chiqishi uchun quyidagi sharoitlar kerak:

- Namlik: Suv urugʻning qobigʻini yumshatib, embrionning oʻsishini boshlashga yordam beradi.
 - Issiqlik: Tegishli harorat urugʻning oʻsishini ta'minlaydi.
- **Kislorod**: Nafas olish uchun zarur boʻlgan kislorod urugʻning oʻsish jarayonida muhim rol oʻynaydi.

Gulli oʻsimliklarning koʻpayishi murakkab jarayon boʻlib, changlanish, urugʻlarning rivojlanishi, meva hosil boʻlishi va urugʻlarning tarqalishi bosqichlarini oʻz ichiga oladi. Bu jarayonlar oʻsimliklarning evolyutsiyasi va ekologik muvozanatda muhim rol oʻynaydi. Oʻsimliklarning koʻpayishi haqida chuqur bilimga ega boʻlish qishloq xoʻjaligi, bogʻdorchilik va ekologiya sohalarida katta ahamiyatga ega.

5. O'zbekistonda o'simlik olami.

Oʻzbekistonning oʻsimlik olami (florasi) juda boy va xilma-xildir. Bu hududning tabiiy sharoiti, iqlimi va geologik xususiyatlari oʻsimliklar dunyosiga katta ta'sir koʻrsatadi. Oʻzbekistonning turli tabiiy zonalari — togʻlar, dashtlar, choʻllar va vodiylar — har xil oʻsimlik turlariga boydir.

Tabiiy zonalar	Oʻsimliklar
Togʻli va	Archa, o 'rmonlar, tog' o'tloqlari, terak, yon'goq, olxo'ri va
Subalp	boshqa mevali daraxtlar
mintaqalari	
Alp mintaqasi	Yaylov oʻsimliklari, dorivor oʻsimliklar
Dashtlar	Efemerlar, bugʻdoy, yovvoyi yorma
Qizilqum va	Saksovul, cherkez, shuvoq va boshqa choʻl oʻsimliklari
qoraqum	
choʻllari	
Vodilar va	Tol, o 'rik, yong'oq, zarang va boshqa mevali va manzarali
Oʻrmonzorlar	daraxtlar

Oʻzbekistonning tabiiy zonalari va ularning oʻsimliklari haqida jadval.

Oʻzbekistonning bir qator mashxur oʻsimliklari mavjud. Bularga quyidagilarni misol qilib keltirish mumkin.

1. Archa (Juniperus):

Togʻli hududlarda keng tarqalgan. Dorivor xususiyatlarga ega va yogʻochi qurilishda ishlatiladi.

2. Saksovul (Haloxylon):

Choʻl hududlarida oʻsadi. Choʻl eroziyasini oldini olish va choʻlni oʻzlashtirish uchun muhim oʻsimlik.

3. Efemerlar:

Bahorda qisqa muddat ichida gullab, urugʻ beradi. Dasht va yarim choʻl hududlarda keng tarqalgan.

4. Yovvoyi yorma:

Dasht va togʻli hududlarda uchraydi. Qishloq xoʻjaligi uchun muhim oʻsimlik turi.

Oʻzbekistonning oʻsimlik olamini saqlash va koʻpaytirish ekologik muvozanatni ta'minlash va tabiiy resurslarni himoya qilish uchun juda muhimdir. Milliy bogʻlar, qoʻriqxonalar va boshqa tabiiy hududlarni tashkil etish orqali oʻsimliklar va ularning yashash muhitini saqlashga katta e'tibor qaratilmoqda.

Oʻzbekistonning oʻsimlik olami uning tabiiy boyligi va biologik xilma-xilligini aks ettiradi. Turli tabiiy zonalar — togʻlar, dashtlar, choʻllar va vodiylar — har biri oʻziga xos oʻsimlik turlari va ekotizimlarga ega. Ushbu zonalar mamlakatning iqlimi, geologiyasi va ekologik sharoitlari bilan bogʻliq boʻlib, har bir zonaning oʻziga xos xususiyatlari mavjud. Togʻli va subalp mintaqalari archa, oʻrmonlar va togʻ oʻtloqlari kabi boy oʻsimlik turlari bilan ajralib turadi.

Alp mintaqasi esa dorivor oʻsimliklari bilan mashhur. Bu hududlar tabiiy goʻzallik va biologik xilma-xillikni saqlashda muhim rol oʻynaydi.Dasht hududlari efemerlar, bugʻdoy va yovvoyi yorma kabi oʻsimliklar bilan boy boʻlib, bahorda rang-barang gullar bilan qoplanadi. Bu hududlar qishloq xoʻjaligi uchun katta ahamiyatga ega.

Qizilqum va Qoraqum choʻllari qurgʻoqchilikka chidamli oʻsimliklar, masalan, saksovul va shuvoq bilan ajralib turadi. Choʻllar eroziya va degradatsiyaga qarshi kurashda muhim oʻrin tutadi. Vodiylar va daryo boʻylarida tol, oʻrik, yongʻoq va zarang kabi daraxtlar oʻsadi. Bu hududlar unumdorligi yuqori boʻlib, dehqonchilik va bogʻdorchilik uchun mos keladi.

Oʻzbekistonning oʻsimlik olamini saqlash va koʻpaytirish ekologik muvozanatni ta'minlash va tabiiy resurslarni himoya qilish uchun juda muhimdir. Milliy bogʻlar va qoʻriqxonalar tashkil etish orqali oʻsimliklar va ularning yashash muhitini saqlashga katta e'tibor qaratilmoqda. Oʻzbekistonning oʻsimlik olami mamlakatning tabiiy va ekologik boyligini aks ettiradi. Ushbu xilma-xillikni saqlash va kelajak avlodlar uchun tabiiy resurslarni ta'minlash muhim vazifa hisoblanadi. Oʻsimliklar nafaqat ekologik muvozanatni ta'minlash, balki iqtisodiy va madaniy jihatdan ham katta ahamiyatga ega. Shu sababli, oʻsimlik olamini himoya qilish va barqaror foydalanish uchun ilmiy va amaliy chora-tadbirlar koʻrish zarur.

Nazorat savollari

- 1. Botanika fani nimani oʻrganadi va uning asosiy maqsadi nima?
- 2. Botanikaning boshqa tabiiy fanlar bilan qanday aloqalari bor?
- 3. O'simlik hujayrasining tuzilishi va uning asosiy komponentlari nimalardan iborat?
- 4. Oʻsimliklarning taksonomiyasi nima va uning asosiy kategoriyalari qanday?
- 5. Oʻsimliklar qanday turlarga boʻlinadi va bu turlar qanday xususiyatlarga ega?
- 6. Oʻsimliklarning ildiz, poya va barglari qanday funksiyalarni bajaradi?
 - 7. Gulning tuzilishi va uning generativ organlari nimalardan iborat?
- 8. Oʻzbekistonning tabiiy zonalari qanday va ularning har birida qanday oʻsimliklar oʻsadi?
- 9. Togʻli hududlarda qanday oʻsimliklar keng tarqalgan va ularning ahamiyati nimada?
- 10. Dasht hududlarida oʻsuvchi efemerlar va yovvoyi yorma oʻsimliklarining ahamiyati qanday?
- 11. Qizilqum va Qoraqum choʻllarida qanday oʻsimliklar oʻsadi va ularning ekologik roli nimada?
- 12. Vodiylar va daryo boʻylarida qanday mevali va manzarali daraxtlar oʻsadi?
- 13. Oʻzbekistonda qanday dorivor oʻsimliklar keng tarqalgan va ularning tibbiy ahamiyati nimada?
- 14. Oʻzbekistonning milliy bogʻlari va qoʻriqxonalarida qanday oʻsimliklar saqlanadi?
- 15. Oʻzbekistonda oʻsimliklarni muhofaza qilish boʻyicha qanday chora-tadbirlar amalga oshirilmoqda?